

EL NOSTRE MERCAT

PER VENTURA MASSIP

GRANOLLERS ve a ésser com el pinyol d'un enfilall de poblets vallesans; la nostra ciutat en poc temps s'ha posat al primer rengle de les del nostre país. Copseu, sinó, tot l'encís d'un capvespre estival en la nostra carretera, farcida de botigues, d'aparadors vistosos, i amb aquell passejar de la gent amunt i avall entre bona llum i alegria, que li dóna el to d'una gran urb. Molta part d'aquest avenç la deu, nostra ciutat, al mercat del dijous, el més popular de Catalunya.

En altres indrets hi ha mercats especialitzats en quiscun article, en un determinat bestiar; però al mercat de Granollers hi ha de tot, des de la fruita dolça i sucosa, que es gronxola en els fruiters generosos dels nostres horts, fins l'hortalissa més delicada i gurmanda, que és saborosa perquè ha crescut entre manyocs d'aquesta terra bruna del nostre pla ubèrrim... Al mercat de Granollers hi trobareu de tot; el nostre mercat és ric en quantitat i en qualitat.

Per a copsar tota l'importància del mercat, cal només mirar qualsevol dijous al matí pels afores de Granollers i en qualsevolga carretera, drecera i caminal que mena a nostra ciutat. Per tot arreu es veuen els típics carrets vallesans colgats de cistells, i altres que menen tendres vedellets, i s'ou el bellar melós de cabrits que en l'hora matinal, perfumada de rou i serení, donen un aire de misteri i de llegenda... Arreu es veuen masoveres que porten el recapte de llurs horts i llurs corrals; a voltes es veu, per un corriol estret, una mossa fadrina, cepada, la faç com la terra dels seus camps, els ulls com els moscatells del seu vinyar; va arremangada fins el colze, mostrant uns braços ben tornejats i moltsuts, amb un cistell al cap, ple d'ous, algun formatge blanquíssim, quiscun gerricó de mel o penjolls de cireres collides a manyocs per ella mateixa... Avança, graciosa, per entre el corriol, amb els dos braços enlaire, aguantant el cistell que porta al cap, i hom, en esguardar-la, sent l'impresió d'una àmfora grega... Camina, la mossa masovera, pel corriol, embellida la seva cabellera pels primicers filets de sol; va pensant en el seu galant que potser trobarà a mercat; perquè els dijous, l'Amor també hi sojorna al volt de la Porxada i fa feina de la bona mercadejant cors.

Per a copsar la veritat de la dita de que «Com el Vallès no hi ha res», val la pena de que hom vingui un dijous a Granollers i veurà que realment hi ha de tot, prova evident de que al nostre pla tots els conreus treuen ufana. El qui coneix el nostre mercat, ja coneix tot el Vallès.

El dijous, pels nostres carrers i places bull l'animació; hom rep l'impresió que la ciutat és petita

i vessa. Camions, autocars de tots indrets, cotxes de turisme, carros i gent de tot arreu. Homes sorruts, gent de negoci, i noies amb vestits llampants i cares alegres, donen una tonalitat de festa grossa. Entre aquest enrenou no hi manquen els *xarlatans*, els venedors d'herbes meravelloses, que per cridar l'atenció porten una mona que fa la figueta; aquell fabricant de l'ungüent que ho cura tot, que fa la propaganda amb dues serps entortolligades al coll; el que dóna un rellotge de plata (?) amb cadena i un bitllet de vint-i-cinc pessetes (?) per cinc duros; l'home que ven romanços i canta els tangos de moda que fan girar els ulls a les noies sentimentals; el que canta amb veu ronca els crims més esgarrifosos; els que venen quincalla amb el ja cèlebre cartell de «Bisuteria de París»...

Es pot dir que el dijous al matí per la gent dels poblets del redós de nostra ciutat és festa; tothom va al mercat; àdhuc els que no hi tenen feina se'ls veu romancejant pels nostres carrers i places. Ací es veuen amb masovers d'altres pobles; es clouen tractes; es va a esmorzar a la fonda, i, després d'uns plats un xic forts, es discuteixen les cullites, les pluges, les pugues i baixes dels preus del menjar i del bestiar, aquell últim dia de cacera... El mercat de Granollers és com una mena de necessitat per a la gent dels voltants; anar a mercat els dijous és imprescindible; un, perquè ha d'anar a la barberia; altre, a comprar-se calçat; altre, a que li prenguin mida pel trajo de la festa major...

Sobressurt, com una aurèola que corona tots els mercats de l'any, el de l'Ascensió, el «mercat dels promesos»; una mena d'aplec en el qual no té pas tanta importància el mercadeig de viandes com el mercadeig de cors. El mercat de l'Ascensió és una mena de bresca de mel a la qual s'aboca tot el jovent gurmant, freturós de trobar-hi la persona somniada en les hores silentes del capvespre. És molt corrent oir algun masover, tot mostrant la seva dona que feineja entre piuladissa de llocades i grinyols de tossinos, o bé repassa la roba de la bugada sota l'emparrat, o prepara la robeta per l'infant que ha de venir...

—Sí, ens vàrem conèixer al mercat de l'Ascensió.

I aquesta gent, en contemplar llur felicitat i la pau de la seva llar, han de cridar amb nosaltres: ¡Benhaja el mercat de Granollers, el més típic, el més popular, el que té dins els seus carretells de ví totes les cançons i totes les contalles dolces dels plegadors jovençans; el que té dins les seves sitges de blat, els somnis de foc dels segadors, amb perfum de clavells i de rialles, i les suades dels batadors, i l'or puríssim d'aquest sol del Vallès que sap endolcir, pastant la terra fruitosa, els conreus i les viandes perquè siguin les més reeixides de tot arreu!...